

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7131

гр. София, 15.09.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в закрито заседание на 15.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

като разгледа дело номер **9709** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.49 от Закона за промишления дизайн (ЗПД) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма] против решение № РС-211-(1)/25.06.2021г. на председателя на Патентно ведомство (ПВ). С решение № 5052/25.07.2022г. жалбата е отхвърлена, а подателят ѝ е осъден да заплати на ответника и заинтересованата страна (ЗС) [фирма] разноски по делото съответно в размер на 100 (сто) лева съобразно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ и 4900 лв., представляващи хонорар за адвокат и възнаграждение за вещо лице.

С молба от 15.08.2022г., постъпила в срока по чл.248, ал.1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), субсидиарно приложим на основание чл.144 АПК, жалбоподателят е поискал изменение на решението в частта за разноските, присъдени на ЗС. Последната в становище от 12.09.2022г. излага доводи за неоснователност на искането.

След като обсъди доводите на страните и обстоятелствата по делото, съдът в настоящия състав намира, че искането за изменение на решението е допустимо, като направено от активно легитимирана страна в законоустановения за това срок.

Оспореният акт е благоприятен за ЗС по смисъла на чл.143, ал.4 АПК, тъй като с процесното решение е удовлетворено искането, направено от същата страна за заличаване на регистрацията на промишлен дизайн. Ето защо, с оглед изхода на делото е дължимо възстановяване на направените от тази страна разноски. Възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, платено от ЗС, е направено своевременно, преди приключване на устните състезания по делото, с молба на от процесуалния представител на жалбоподателя, постъпила на 20.06.2022г. Настоящият състав намира, че възражението е неоснователно. Предвид свободата на договаряне, с която страните разполагат, същите не са длъжни всякога да уговорят минималния размер на възнаграждението, предвиден в чл.8, ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за

минималните размери на адвокатските възнаграждения. Евентуална прекомерност би могла в общия случай да бъде обсъждана при поне двоен размер на посочения минимум. Наред с това, предмет на делото в случая е специализирана материя, чиито особености, породени от специфичните правила на закрилата на интелектуалната собственост, са наложили съответно специални изисквания към представителите пред ПВ, понастоящем уредени в Глава осма "б" от Закона за патентите и регистрацията на полезните модели. Ето защо, естествено е възнаграждението да бъде определено в размер, по-висок от обичайния за други административни дела, които не представляват такава фактическа и правна сложност. Съответно, не може да се счете за прекомерен размерът 4800 лв., 800 лв. от която сума представлява ДДС, видно от представените договор с анекс към него, фактури и документи за плащане (л.351-361 от делото). В допълнение, делото е продължило над девет месеца от образуването му на 07.10.2021г. до обявяване на решението на 25.07.2022г., като е разглеждано в шест открити съдебни заседания, които обстоятелства също следва да бъдат отчетени в случая.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на [фирма], с ЕИК[ЕИК], направено с молба от 15.08.2022г., за изменение в частта за разноските на решение № 5052/25.07.2022г., постановено по адм. д. № 9709/2021г. на Административен съд София град, Второ отделение, 32 състав.

Определението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: